MIS

■ ชรินทร์ วัชรินทร์วงศ์

สวรรค์บนกรีน

กีฬากอล์ฟ ความสุขสนุกสนาน ที่ทำให้ร่างกายแข็งแรง เบิกบานจิตใจ มานำเสนอต่อชาว IT

บอนำเรื่องอันเป็นความสุขสนุกสนาน เบิกบานจิตใจ ร่างกายแข็งแรง เสนอต่อชาว IT ทั้งหลาย เมื่อท่านอ่านแล้วจะทำให้

1. สามารถประยุกต์กีฬาประเภทหนึ่งเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการทำงานทางด้าน IT ให้เพิ่มขึ้นกว่าเดิม

2. มีสุขภาพดีขึ้นทั้งกายและใจ เป็นผลให้ชีวิตในบ้านงานในออฟฟิศ ประสพความสำเร็จเกินกว่าที่คาดหวัง

3. กีฬาประเภทนี้จะสร้างให้ท่านสามารถร่วมงานกับมนุษย์ในรูปแบบต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดีมีความสุข

4. ผลแห่งกีฬานี้จะทำให้ชาว IT ไม่มีความหวั่นไหวในวันเปลี่ยนแปลง

ท่านผู้อ่านคงสงสัยว่ากีฬาอะไรหนอที่จะมีผลต่อผู้ประกอบอาชีพ IT มากมายขนาดนั้น จากชื่อเรื่อง สวรรค์บนกรีน คงเป็นคำตอบที่ชัดเจนแล้ว กีฬานั้นคือ กอล์ฟนั่นเอง

จริงหรือ การเล่นกอล์ฟจะทำให้เกิดผลดี

สำหรับท่านที่เล่นอยู่แล้วขอให้ตอบตัวท่านเองว่าจริงหรือไม่ สำหรับท่านที่ยังไม่เคยเล่นกอล์ฟขอให้ติดตามบทความนี้ต่อไป

คงไม่ต้องให้คำอธิบายว่ากอล์ฟเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมพุ่งสูงขึ้นโดยรวดเร็วในสังคมไทยเพียงไร เพราะมีหลักฐานแสดงข้อเท็จจริงให้ปรากฏจากจำนวนผู้เล่นกอล์ฟที่เพิ่มขึ้น จำนวนสมาคมกอล์ฟที่เพิ่มขึ้น ตลอดจนจำนวนสนามกอล์ฟที่เพิ่มขึ้นเป็นร้อยเท่า ในระหว่างเวลาไม่เกิน 8 ปีที่ผ่านมา จำนวนผู้เล่นกอล์ฟได้ขยายจากผู้ชายที่สูงอายุไปสู่ทุกเพศทุกวัย ในสนามกอล์ฟขณะนี้ท่านจะพบเด็กวัย 7 ขวบ ไปจนถึงผู้มีอายุ 70 ปีหรือมากกว่า ทั้งเพศชายและหญิง เดินผสมกลมกลืนกันในสนามกอล์ฟตลอดเวลา แค่นี้ก็เพียงพอแล้ว

เรื่องนี้เกี่ยวอะไรกับคนทำงานทางด้าน IT

ผมประสงค์ที่จะให้เกร็ดชีวิตเล็ก ๆ น้อย ๆ สำหรับท่านที่เคร่งเครียดกับงาน IT คือพฤติกรรมการเล่นกอล์ฟกับการทำงาน IT นั้นอยู่ในกฎเกณฑ์ทำนองเดียวกัน ตารางที่ 1 เปรียบเทียบให้เห็นจริง โดยนำขั้นตอนของการวางระบบงานมาเป็นข้อเปรียบเทียบ

ความย่อ ๆ ที่เปรียบเทียบให้เห็นพฤติกรรมในชีวิตจริงของคนเล่นกอล์ฟกับคนทำงานทางด้าน IT ว่า ขั้นตอนของงานคอมพิวเตอร์กับกีฬากอล์ฟเป็นเรื่องที่ละม้ายคล้ายกันอย่างประหลาด แต่เนื่องจากข้อเปรียบเทียบข้างต้น ผมเพียงนำหลักการของแต่ละเรื่องมาเท่านั้น ฉะนั้นจึงไม่มีรายละเอียดมากพอที่จะทำความเข้าใจให้คนที่ทำงาน IT แต่ไม่เคยเล่นกอล์ฟ หรือคนเล่นกอล์ฟที่ไม่เคยทำงาน IT จะเข้าใจได้ง่าย อย่างไรก็ตาม หากคนที่ได้สัมผัสใน 2 สิ่ง คือ คนเล่นกอล์ฟนำยุทธวิธีในการเล่นกอล์ฟไปใช้กับงานคอมพิวเตอร์ และคนทำงานคอมพิวเตอร์นำวิธีทำงานคอมพิวเตอร์ไปใช้กับการเล่นกอล์ฟ ผมเชื่อว่าเขาเหล่านั้นจะมีข้อได้เปรียบอย่างแน่นอน

ตารางที่ 1

	การวางระบบงานคอมพิวเตอร์	การเล่นกอล์ฟ
การวิเคราะห์ปัญหา	คือการศึกษาระบบงานวางแผนทางด้านข้อมูล การเขียนโปรแกรม และศึกษา จะนำไปใช้ประโยชน์โดยศึกษาวงจรการทำงานทั้งหมด	เกี่ยวกับการวางแผนศึกษาสนามที่จะไปเล่นว่ามีกี่หลุม แต่ละหลุมพาร์เท่าไร มีความยาวเท่าไร และอุปสรรคของแต่ละหลุมมีอะไรบ้าง
การวางระบบและเขียนคำสั่ง	คือการกำหนดขั้นตอนของงาน วิธีดำเนินการ โดยเขียนผังลำดับระบบงาน (System Flow Chart) รวมถึงกำหนดกฎเกณฑ์ในการเขียนคำสั่ง รูปแบบของรายงาน และข้อมูล ตลอดจนผลงานที่ต้องการใช้บนจอภาพ	คือการวางแผนเมื่อขึ้นแท่น Tee Off ของแต่ละหลุม นักกอล์ฟจะต้องวางแผนทันที ขณะที่ยืนอยู่ ณ Tee Off ของหลุมที่กำลังจะเริ่มเล่นว่าจะตีลูกไปวางไว้ ณ จุดใด และวางแผนสำหรับการตีครั้งต่อไปด้วย เพื่อให้ได้ผลดีที่สุด คือดีน้อยที่สุดในแต่ละหลุม
ทดสอบระบบ	หมายถึงการนำระบบงานที่เขียนโปรแกรมเสร็จแล้วเข้าทดสอบ เพื่อดูงานที่ได้ว่าถูกต้องเพียงใด จะต้องแก้ไขปรับปรุงอะไรอีกบ้าง การทดสอบนี้อาจทำหลายครั้งเพื่อแก้ไขระบบจนระบบถูกต้องสมบูรณ์ได้ผลงานเป็นที่พอใจของ User	เมื่อวางแผนบนแท่น Tee Off แล้ว นักกอล์ฟก็จะเลือกไม้กอล์ฟที่จะใช้ตีในครั้งนั้น ๆ ว่าตามแผนที่กำหนดควรใช้ไม้หรือหัวเหล็กเบอร์อะไร แล้วจึงเริ่มตีเพื่อให้ได้ผลตามแผนที่กำหนด หากได้ผลการตีลูกพลาดไปจากแผน นักกอล์ฟก็ต้องแก้ไขในการตีครั้งต่อไปให้ดีที่สุดจนได้ผลดังประสงค์
การปฏิบัติงานจริง	เมื่อทดสอบระบบจนเป็นที่ถูกต้องแล้ว ก็ต้องเริ่มนำงานนั้นไปใช้ปฏิบัติจริง ตลอดเวลาที่ใช้งานหากมีการเปลี่ยนแปลงในการปฏิบัติงานก็ต้องพัฒนาระบบคอมพิวเตอร์ตามไปด้วย หรือหากพบข้อผิดพลาดใด ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างใช้ปฏิบัติงานก็ต้องแก้ไข ปรับปรุงระบบให้ถูกต้องตลอดเวลา	เมื่อนักกอล์ฟที่เสร็จสิ้นการเล่นในแต่ละครั้ง ก็จะพูดคุยกันถึงความสำเร็จและความผิดพลาดที่เล่นมาแล้วของแต่ละหลุมรวมถึงตรวจสอบข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการเล่นเพื่อแก้ไขให้ถูกต้องสำหรับการเล่นครั้งต่อไป รวมถึงหลุมที่เล่นได้ดีถูกต้องตามแผน นักกอล์ฟก็ยังปรับปรุงให้ดีขึ้นตลอดเวลา

จากใจจริงของผมแล้วเห็นว่าคนทำงาน IT หมกมุ่นอยู่กับงานและใช้เวลาเกือบทั้งชีวิตอยู่แต่ในห้องปรับอากาศจนไม่ได้รับอากาศบริสุทธิ์ เป็นสาเหตุให้คนทำงานทางด้าน IT ไม่แข็งแรงทั้งสุขภาพกายและสุขภาพจิตเท่าที่ควร เขาเหล่านั้นทุ่มเทให้กับงานจนลืมไปว่า "ไม่มีมนุษย์คนใดที่จะมีจิตใจสุขสบายภายในร่างกายที่อ่อนแอ" ในฐานะที่ผมได้คลุกคลีกับคนทำงานทางด้านคอมพิวเตอร์มาไม่น้อยกว่า 30 ปี ณ บัดนี้จึงใคร่ขอเชิญชวนให้เพื่อนพ้องทั้งหลายหันมาสละเวลาจากการเคร่งเครียดในการทำงาน เพื่อให้เวลากับการออกกำลังกายเสียบ้าง และค่อนข้างจะแน่ใจว่า กีฬาเหมาะสมสำหรับคนทำงานด้าน IT คือ การเล่นกอล์ฟ

คน IT จะรู้จักกีฬากอล์ฟได้อย่างไร

เรื่องนี้นับว่าเป็นเรื่องยากมาก เนื่องจากกอล์ฟไม่เหมือนกับกีฬาอื่น ๆ เช่น ฟุตบอล บาสเกตบอล เทนนิส ว่ายน้ำ ฯลฯ ท่านเพียงแต่นั่งดูโดยรอบขอบสนามกีฬาท่านก็จะเห็นการเล่นอย่างชัดเจน เห็นได้ว่าทีมใดเล่นได้ดีเลวอย่างไร หรือถ้าเป็นกีฬาเล่นกัน 2 คน เช่น เทนนิส แบดมินตัน ปิงปอง (Table Tennis) ก็จะทราบชัดว่าฝ่ายใดเสียเปรียบฝ่ายใดได้เปรียบ และเมื่อเกมจบก็รู้ทันทีว่าใครเป็นผู้แพ้ใครเป็นผู้ชนะ

สำหรับกอล์ฟนั้นพันวิสัยที่จะนั่งดู ณ จุดใดจุดหนึ่งแล้วให้เห็นการเล่นตั้งแต่เริ่มจนจบวิธีการที่จะทราบกฎกติกาและวิธีการเล่นของเกมกอล์ฟนั้น ท่านจะต้องให้เวลามากพอสมควรเดินตามนักกีฬาเป็นระยะทาง 7–10 กิโลเมตร หลังจากนั้นจึงจะทราบว่าเขาเล่นกันอย่างไร และผลที่ได้ใครแพ้ใครชนะ โอกาสสำหรับผู้ที่อยู่นอกวงการคงยากที่จะได้สัมผัสกับเรื่องของกอล์ฟ ผู้เขียนจึงอยากเอาเรื่องในสนามกอล์ฟมาเขียนไว้ เพื่อท่านพอเข้าใจได้

นอกจากนั้นสนามกอล์ฟยังเป็นสนามกีฬาซึ่งไม่มีมาตรฐาน ไม่ต้องเหมือนกับใคร นักออกแบบสนามทั้งหลายจะพยายามสร้างให้สวยงามวิจิตรพิสดารมากเท่าไร ยิ่งได้รับความนิยมมากเท่านั้น การสร้างสนามกอล์ฟเป็นการประยุกต์ทางด้านสถาปัตยกรรมเอาธรรมชาติที่แท้จริงมาสร้างขึ้นเพื่อให้เป็นสนามสำหรับเล่นกอล์ฟ ค่าออกแบบสนามเป็นค่าใช้จ่ายสูงมาก นอกจากนั้นพื้นที่ที่จะใช้สร้างสนามกอล์ฟต้องเป็นพื้นที่ขนาดใหญ่ อย่างน้อยต้องเป็น 500 ไร่ขึ้นไป

สถาปนิกผู้สร้างสนามกอล์ฟจะสร้างสรรค์ปั้นแต่งจากธรรมชาติที่มีต้นไม้สวยงาม มีพื้นหญ้าสีเขียว มีระดับที่ต่างกัน ร่องน้ำลำธาร มีทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นภาพจำลองของธรรมชาติ บางสนามยังเพิ่มความสวยงามโดยการนำสัตว์เลี้ยงบางชนิด เช่น ห่านสีขาวหรือหงส์มาเลี้ยงไว้ในสระ นอกจากนั้นสัตว์ที่มีตามธรรมชาติ เช่น นกนานาชนิด ผีเสื้อและแมลงนานาพันธุ์ก็ยังมาบินวนเวียนอยู่ในสนามกอล์ฟ สิ่งที่กล่าวมานี้คงเป็นแรงดึงดูดใจที่สำคัญอันหนึ่งซึ่งทำให้คนเมืองหรือมนุษย์ที่อยู่ในสังคมเมืองชอบที่จะเล่นกอล์ฟ

สำหรับชาว IT ถ้าหากรู้ว่าเขาเล่นกอล์ฟกันอย่างไร มีกฎกติกามากน้อยแค่ไหน มีความสุขมากเพียงใด ในการเล่นกอล์ฟคงหนีไม่พ้นที่จะต้องหาเวลาไปเดินตามนักกอล์ฟตั้งแต่หลุมหนึ่งไปจนหมดแรงเดิน จะเป็นหลุมที่เท่าใดก็ไม่ทราบแล้วแต่ความแข็งแรงของแต่ละท่าน และที่สำคัญที่สุดคือ ขณะเดินตามต้องถามถึงวิธีการเล่นไปด้วย

แล้วจะเอาเวลาที่ไหน

ชาว IT จะมีคำถามนี้ตลอดเวลา เพราะทุกคนกำลังบอกกับตัวเองว่า อยากให้ 1 วัน มี 30 ชั่วโมง เพราะงานที่รับผิดชอบทำตลอด 24 ชั่วโมง เพื่อให้เสร็จใน 1 วัน ยังไม่สามารถทำได้ นอกจากงานมีมากมายแล้ว ยังต้องเร่งรีบทำให้เสร็จตามเวลาที่กำหนดด้วย

คำตอบสั้นและถูกต้องที่สุดก็คือ ถ้าท่านยังไม่สามารถบริหารเวลาได้ ชาตินี้คงสิ้นหวังที่จะบริหารอย่างอื่นให้สำเร็จ ยากที่ผู้ไม่สามารถบริหารเวลาได้จะประสพความสำเร็จในชีวิต

ในทางกลับกันผู้ที่ประสพความสำเร็จในชีวิตในระดับต่าง ๆ ก็สามารถบริหารเวลาจนออกรอบเล่นกอล์ฟได้เสมอ

ข้อควรระวังให้มากที่สุดก็คือ หากท่านทำงานมากจนไม่มีเวลาไปออกกำลังและทำอย่างอื่น ๆ ได้ ท่านจะมีชีวิตทำงานไปได้อีกกี่วัน?

ทำอย่างไรจะให้ชาว IT เล่นกอล์ฟ

ถ้าเราจะให้วิธีที่เรียกว่ารวดเร็วดีกว่าเรียบร้อยกันดูบ้างจะเป็นอย่างไร วิธีนี้คือ ทันทีที่ชาว IT มีเวลาว่างจะเป็นวันเวลาใดก็ตามเพื่อนที่เล่นกอล์ฟอยู่แล้วก็นัดหมายให้เพื่อนที่ยังไม่เคยเล่นกอล์ฟไปพบกันที่สนามกอล์ฟแล้วก็หาโอกาสที่สนามว่าง ๆ อาจจะเป็นตอนเย็นของวันใดวันหนึ่งสนามใดก็ได้ แต่ต้องมีเงื่อนไขว่า ต้องเป็นเวลาที่สนามว่างไม่มีนักกอล์ฟเล่นกันมากมายนัก ในโอกาสนั้นก็พาเพื่อนที่ทำงานทางด้าน IT ลงไปเดินในสนามกอล์ฟ ผู้ที่เล่นเป็นแล้วก็พยายามอธิบายวิธีการเล่นกอล์ฟ เริ่มตั้งแต่ขึ้นไปยืนบนแท่นทีออฟ อธิบายให้ฟังว่าแท่นทีออฟนั้นมีสำหรับทำอะไร การเริ่ม[illegible]กเป็นครั้งแรกทำอย่างไร ก่อนที่จะตีลูกออกไปครั้งแรกควรจะอธิบายให้ทราบว่าหลุมที่กำลังจะเล่นนี้เป็นหลุมพาร์เท่าไหร่ รูปร่างลักษณะของหลุมเป็นอย่างไร มีความยาวเท่าไหร่ มีอุปสรรคอะไรบ้าง และการตีครั้งแรกผู้ตีวางแผนไว้อย่างไร สมมติว่าหลุมแรกเป็นหลุมพาร์ 4 ผู้เล่นก็ต้องแนะนำว่าพาร์หมายถึงอะไร แล้วจะวางแผนทำอย่างไรให้เป็นไปได้ว่า 4 ครั้งลงหลุมตามที่กำหนด ระยะนี้พยายามสอดแทรกคำศัพท์เฉพาะต่าง ๆ ที่ใช้ในการเล่นกอล์ฟ รวมทั้งกติกาและมารยาทในการเล่นกอล์ฟด้วย เมื่อเริ่มตีลูกครั้งแรกออกไปแล้ว ช่วงที่เดินไปก็พยายามคุย ชี้ประโยชน์ให้เห็นได้สูดอากาศบริสุทธิ์ ได้เห็นทัศนียภาพของสนามที่สวยงาม ได้สนุกกับเกมและกฎกติกา จากนั้นเริ่มตีครั้งที่ 2 หวังว่าลูกคงอยู่ใกล้กรีน หรือถ้าคนที่มีฝีมือลูกอาจจะอยู่บนกรีน ในช่วงนี้พยายามอธิบายให้เพื่อนเข้าใจเพิ่มเติมต่อไป โดยวิธีนี้เพื่อนที่ถูกช่วยให้เล่นกอล์ฟจะเริ่มมีความเข้าใจว่ากอล์ฟนั้นมีการเล่นอย่างไร มีกติกาอย่างไร และมีความสุขุมรอบคอบอย่างไรในการเล่น เมื่อเดินผ่านไป 3–4 หลุมช่วงเวลานี้พยายามพูดคุยสอดแทรกความเข้าใจให้มากที่สุด

ผมเน้นถึงเรื่องความเข้าใจเพราะมีความเชื่อมั่นว่าถ้าคนทำงานทางด้าน IT ได้ไปเห็นการเล่นกอล์ฟจริง ๆ และมีความเข้าใจแล้ว น้อยคนนักที่จะไม่เล่นกอล์ฟ ส่วนหนึ่งของคนที่ทำอาชีพ IT แล้วไม่ได้เล่นกอล์ฟ เพราะว่าไม่เข้าใจในกีฬากอล์ฟ ไม่เข้าใจวิธีการเล่น ไม่ได้เห็นถึงสัจธรรมของการเล่นกอล์ฟตั้งแต่ต้นจนจบ การที่เราพากันลงไปเดินในสนามกอล์ฟทำให้ผู้ที่ทำงานทางด้านIT ซึ่งมีจิตวิญญาณในลักษณะเดียวกับการได้เห็นกีฬาการเล่นกอล์ฟตั้งแต่ต้นจนจบ โดยวิธีนี้เขาจะเริ่มประทับใจ เริ่มเข้าใจ เริ่มสนใจในการเล่นกอล์ฟพอผ่านไปหลุมที่ 5 อาจ

จะเริ่มเมื่อยล้าเพราะว่าคนทำงาน IT ไม่เคยเดินระยะทางยาว ๆ อย่างนี้มาก่อน พอถึงหลุมที่ 5 ผู้เขียนอยากแนะนำให้ผู้เล่นกอล์ฟลองให้ผู้ถูกชวนได้เล่นดูบ้างวิธีการง่าย ๆ พอใกล้ ๆ หลุมเหลือระยะประมาณ 50–60 หลา ผู้ชวนเล่นกอล์ฟก็ลองโยนลูกกอล์ฟลงพื้นแฟร์เวย์สัก 2–3 ลูก แล้วส่งเหล็ก 9 หรือเหล็ก 8 ให้ผู้ถูกชวนลองเล่นดูบ้าง โดยอย่าแนะนำอะไรใด ๆ ทั้งสิ้น อย่าไปเสียเวลาแนะนำวิธีการจับไม้ การเข้าจรดลูก การเล็งหรือวิธีตี ผู้เขียนเน้นให้ผู้ถูกชวนทำเองโดยผู้ชวนพยายามตีลูกในระยะ 50–60 หลา ขึ้นกรีนให้ดูสัก 2–3 ลูก แล้วก็ให้ผู้ถูกชวนเล่นเอง 2–3 ลูก เช่นเดียวกัน จากวิธีนี้โดยทั่ว ๆ ไปผู้ถูกชวนจะตีไม่ถูก ตีไม่ได้ระยะ ตีไม่ได้ทิศทางหรือถ้าบังเอิญโชคดีจริง ๆ อาจจะตีโดนสักครั้งหนึ่ง ทำให้ลูกไปอยู่ใกล้กรีนหรืออยู่บนกรีน ผู้ถูกชวนจะรู้สึกว่าทำไม่เพื่อนทำได้ ทำไม่เราทำไม่ได้ เรื่องอย่างนี้มันเป็นเรื่องท้าทายมาก สำหรับคนที่ทำงาน IT ซึ่งมีความเชื่อมั่นในตนเอง เชื่อว่าอะไรก็ทำได้ หลังจากได้ซ้อมโยนลูกในระยะสั้น ๆ 4–5 ลูก ก็พาเดินขึ้นไปบนกรีนแล้วผู้ชวนพัตต์ลูกให้ดูอาจจะเป็นระยะห่าง 2 คันธง หรือระยะครึ่งคันธงจนลงหลุม พอถึงจุดนี้ก็ลองวางลูกระยะ 1 คันธงหรือครึ่งคันธง ให้ผู้ถูกชวนพัตต์ดูบ้าง เมื่อผู้ถูกชวนได้พยายามพัตต์ดูตามวิธีการของคนไม่เคยเล่นอาจจะลงบ้างไม่ลงบ้างอะไรก็แล้วแต่ แต่มันก็เป็นการสัมผัสกับการเล่นกอล์ฟแล้ว เมื่อเขาได้เข้าใจจากการคุยกันมา 4–5 หลุม พอหลุมที่ 6 ได้ลงทดลองปฏิบัติดูบ้างผู้ถูกชวนจะเริ่มเกิดความประทับใจ พอขึ้นหลุมที่ 7 จะเป็นพาร์เท่าไหร่ก็ตาม ผู้ชวนลองให้ผู้ถูกชวนตีดูบ้าง เริ่มตั้งแต่ทีออฟ สมมติว่าหลุมที่ 7 เป็นพาร์ 3 ผู้ชวนเริ่มท้าทายผู้ถูกชวน โดยการเริ่มนับคะแนนจริง ๆ ผู้ชวนตีให้ดู โดยทั่ว ๆ ไปพาร์ 3 คนเล่นระดับกลางก็ควรจะออก 4 หรืออย่างมากก็ 5 ส่วนผู้ถูกชวนนั้นเป็นครั้งแรกในชีวิตอาจจะนับได้ถึง 10 ก็เป็นไปได้ ข้อสำคัญคือต้องนับให้ครบจนลงหลุมจริง ๆ พอถึงจุดนี้เพียงพอแล้วสำหรับการชวนคนทำงาน IT เล่นกอล์ฟ ท่านก็เดินคุยต่อไปอีก 2 หลุม จากหลุม 7 ไปหลุม 8 หลุม 9 แล้วจบขึ้นไปนั่งคุยต่อบนคลับเฮาส์ เพียงแค่นี้ก็คงเป็นความพยายามของผู้ชวนเพียงพอแล้ว หลังจากได้พูดคุยกันแล้วก็ถึงจุดสำคัญที่ผู้ถูกชวนจะตอบว่าเล่นหรือไม่เล่น ผมใคร่ขอทำความเข้าใจกับผู้ที่จะชวนคนทำงาน IT เล่นกอล์ฟว่า

- ต้องทำความเข้าใจในกีฬากอล์ฟให้ผู้ถูกชวนเข้าใจให้ได้ตั้งแต่ต้นจนจบ เริ่มตั้งแต่ทีออฟจนถึงลูกพัตต์ลงหลุม
- พยายามแทรกกฎกติกาให้ผู้ถูกชวนเข้าใจ
- พยายามเล่าถึงกลยุทธ์ในการเล่นของแต่ละหลุมให้ผู้ถูกชวนเข้าใจ
- ให้ผู้ถูกชวนได้มีโอกาสลงมือเล่นจริง ๆ เล็ก ๆ น้อย ๆ โดยเฉพาะได้ตีลูกระยะสั้นถึงกรีน ได้พัตต์ลูกบนกรีนลงหลุม และถ้าเป็นไปได้ ในหลุมสั้น ๆ พาร์ 3 หรือพาร์ 4 ให้ผู้ถูกชวนได้เล่นตั้งแต่ทีออฟจนถึงพัตต์ลูกลงหลุมสัก 1 ครั้ง

โดยทั่ว ๆ ไป เมื่อผู้ถูกชวนเข้าใจเช่นนี้แล้วจะมีความรู้สึกว่าทำไมเพื่อนเล่นได้ทำไมเราเล่นไม่ได้ ถึงจุดนี้ผู้ถูกชวนจะเริ่มให้ความสนใจจะมีการซักถามและบทเรียนก็คงจบลงตรงที่ว่า ถ้าคุณอยากเล่น คุณก็จะต้องซ้อมที่สนามซ้อมเพื่อตีลูกให้ถูก ตีลูกให้ไกล ตีลูกให้ได้ทิศทาง และตีลูกให้ได้ระยะ แล้วจึงลงมาเล่นกอล์ฟ โดยวิธีนี้ผู้ที่ได้สัมผัสและมีความเข้าใจกับการเล่นกอล์ฟโดยเฉพาะผู้ที่ทำงานทางด้านคอมพิวเตอร์จะมาเล่นกอล์ฟเป็นส่วนใหญ่

เล่นแล้วได้อะไร

ได้ออกกำลังกาย

ท่านทั้งหลายคงเป็นที่ทราบกันและเข้าใจดีแล้วว่า ในการออกกำลังกายนั้นเป็นสิ่งจำเป็น และมีคุณค่าสำหรับมนุษย์มากเพียงไร โดยเฉพาะในสังคมปัจจุบัน คนในเขตเมืองที่ทำงานอยู่ในสำนักงานมองไปทางไหนก็เห็นแต่กำแพง เห็นแต่ผนังตึก ได้ยินแต่เสียงเครื่องยนต์จากรถ จากเรือ จากเครื่องบิน จากโรงงาน อยู่ในอากาศซึ่งไม่บริสุทธิ์ สำนักงานขนาดใหญ่ติดตั้งเครื่องปรับอากาศ ถึงแม้จะให้ความเย็นแต่ว่าอากาศก็ไม่มีการระบายถ่ายเท จนเกิดโรคบางชนิดจากห้องที่ติดตั้งเครื่องปรับอากาศ และมีคนอยู่ด้วยกันจำนวนมาก ๆ ในสภาพแวดล้อมของการทำงานเช่นนี้ทำให้ผู้ปฏิบัติงานทั่วไปไม่แข็งแรง เพราะฉะนั้นการออกกำลังกายจึงเป็นสิ่งเรียกร้องสำหรับคนที่ทำงานในเขตเมืองจะต้องหาทางออกกำลังกาย การเล่นกอล์ฟเป็นการออกกำลังกายที่เหมาะสมกับคนทุกเพศทุกวัย โดยเฉพาะผู้ที่สูงอายุ เพราะการเล่นแต่ละครั้งจะต้องเดินเป็นระยะทาง 5–10 กิโลเมตร โดยจะได้เดินไปในธรรมชาติที่สวยงาม มีการตบแต่งทางสถาปัตยกรรมตามที่ได้กล่าวไว้แล้วข้างต้น

เพราะฉะนั้นการเล่นกอล์ฟนี้ จึงถือได้ว่าเป็นการออกกำลังที่อยู่ในธรรมชาติอันสวยงามที่ดีอย่างหนึ่ง สนามกอล์ฟโดยทั่ว ๆ ไป อาจจะสวยกว่าสวนสาธารณะหลาย ๆ แห่ง แล้วก็มีอากาศบริสุทธิ์เป็นทุ่งโล่งทำให้จิตใจเบิกบาน

ได้ใช้กำลังสติปัญญา

กีฬาเล่นกอล์ฟนับว่าเป็นกีฬาซึ่งต้องใช้สติปัญญาสูงสุด กีฬาอื่นใดที่เล่นด้วยความรวดเร็ว เช่น การเล่นเทนนิส

การเล่นแบดมินตัน กีฬาเหล่านั้นได้การออกกำลังกาย แต่ว่าทางด้านสติปัญญาที่จะคิดแก้ปัญหา น่าจะน้อยกว่ากีฬากอล์ฟ เพราะการเล่นกอล์ฟนั้นเป็นเรื่องของการใช้สติปัญญาการวางแผนที่จะทำให้ได้ เมื่อใช้พลังปัญญาความคิดวางแผนเสร็จแล้วจึงใช้กำลังกายทำสิ่งที่คิด ทำสิ่งที่วางแผนไว้ให้ได้ กีฬากอล์ฟจึงเป็นเรื่องใช้ความคิดเพื่อจะทำแล้วก็ใช้กำลังกายทำตามความคิดนั้น ผลที่จะเกิดขึ้น 2 ประการ

- ทำได้ตามที่คิด ไม่มีความสุขใดสำหรับมนุษย์ที่จะมีความสุขเท่ากับคิดวางแผนแล้วทำได้ตามนั้น นี่คือความสุขอันหนึ่งของการเล่นกอล์ฟ
- ต่อมาเมื่อวางแผนแล้วทำไม่ได้ผล ก็คือจะต้องปรับแผนแก้ไข เพื่อทำให้สิ่งที่ผิดพลาดนั้นกลับสู่สถานการณ์ที่ดีเหมือนเดิมให้ได้ จุดนี้ก็เป็นจุดท้าทายสูงสุดอีกอันหนึ่งของการเล่นกอล์ฟให้ความสุข
- ทุกคนพยายามทำสู่เป้าหมายของตัวเอง ไม่ต้องไปกลั่นแกล้งคนอื่นไม่ต้องไปทำให้ใครต้องลำบาก ไม่ต้องทำให้ใครต้องยุ่งยากเหมือนกับกีฬาอื่น ๆ คู่ต่อสู้จะต้องพยายามทำให้อีกฝ่ายหนึ่งเพลี่ยงพล้ำ ทำให้อีกฝ่ายหนึ่งได้รับความลำบาก กีดกันอีกฝ่ายหนึ่งให้ทำไม่ได้ กีฬากอล์ฟเป็นเรื่องของทุกคนที่ลงไปเล่น วางแผนและทำในสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับความคิดของแต่ละคน ในกอล์ฟกลุ่มหนึ่ง ๆ ที่เล่นด้วยกัน 4–6 คน เป็นเรื่องของต่างคนต่างคิด ต่างคนต่างทำ ต่างคนต่างเล่น ทุกคนคิดในสิ่งที่ดีที่สุด วางแผนดีที่สุด ใช้กำลังสติปัญญาสูงสุด ความสามารถที่จะคิดที่จะทำ ทุกคนมีมารยาท แม้แต่ขณะที่คนหนึ่งคนใดกำลังจะตีลูกกอล์ฟ เพื่อนร่วมกลุ่มที่เล่นด้วยกันก็ต้องเงียบ ไม่มีการรบกวน ไม่มีการให้เสียสมาธิ เพื่อให้คนที่กำลังจะตีนั้นทำให้ดีที่สุดในความคิดของเขา ส่วนถ้าทำไม่ดีก็ช่วยไม่ได้เป็นเรื่องที่เขาไม่สามารถเอง จึงจะเห็นว่ากอล์ฟนั้นเป็นเรื่องของการใช้สติปัญญา และกำลังร่วมกันและเรื่องของมารยาทสูงสุดของมนุษย์ที่จะพึงมีพึงให้ต่อกันในขณะเล่นกีฬา

เรื่องของการได้สมาคม

อันนี้ผู้เขียนคงจะทำความเข้าใจเพียงเล็กน้อย เพราะว่ากีฬาใด ๆ ก็ให้ความสามารถ ได้เพื่อนฝูง ให้รู้จักคนมากขึ้น นี่ก็เป็นลักษณะของการเล่นกีฬา แต่กอล์ฟจะต่างกับกีฬาอื่น ๆ ก็ตรงที่ใช้เวลาในการเล่นยาวนาน จึงให้ความสนิทสนมกันมากขึ้น แล้วก็การเล่นกอล์ฟเป็นการช่วยเหลือกัน ทุกคนพยายามช่วยให้เพื่อนร่วมกลุ่มที่เล่นด้วยกันทำได้ดีที่สุด กอล์ฟมีแต่เสียงชมเชย เวลาคนใดคนหนึ่งในกลุ่มเล่นได้ดีตีลูกได้สวยงามไปใกล้ได้ตรงทิศทาง ทุกคนก็จะชมปรบมือให้ซึ่งกันและกันเวลามีปัญหา เช่น ลูกกอล์ฟของคน ๆ หนึ่งตีเข้าไปในป่า เพื่อนร่วมกลุ่มก็จะเดินไปช่วยกันหา กอล์ฟจึงเป็นเรื่องของการให้สมาคมที่เพิ่มให้คนรักกันได้เร็วขึ้นไม่เหมือนกีฬาอื่น ๆ ที่แบ่งเป็นฝ่ายตรงข้ามฝ่ายหนึ่งชนะ ฝ่ายหนึ่งแพ้ อย่างไรก็ตามกอล์ฟยังมีการแบ่งกลุ่มแข่งขันกันบ้าง ก็เป็นเรื่องของความสนุกสนานเป็นเรื่องของใครทำได้ดีกว่ากันกอล์ฟนั้นได้สมาคมที่ดีและรวดเร็ว ก็เพราะว่าตลอดเวลาของการเล่นกอล์ฟ มีแต่เรื่องคุยกันสนุกสนาน เพื่อนร่วมกลุ่มใครมีเรื่องอะไรจะเป็นนิทานตลก จะเป็นเรื่องขำขัน จะเป็นเรื่องการเมือง เรื่องเศรษฐกิจ ในช่วงเวลาที่เดินเล่นกอล์ฟด้วยกัน เขาเหล่านั้นก็จะคุย พูด สนุก หัวเราะ ทำให้จิตใจเบิกบานเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะเรื่องตลกขบขันจะเป็นเรื่องสนุกสนานยิ่งกว่าในวงเหล้าเสียอีก โดยสรุปแล้วการเล่นกอล์ฟนั้นได้ครบถ้วยทั้ง 4 อ ตามที่นักจิตวิทยาหลายท่านได้พูดเอาไว้คือ

อ ที่ 1 ได้ออกกำลังกาย
อ ที่ 2 ได้อากาศ
อ ที่ 3 ได้อารมณ์
อ ที่ 4 ได้อาหาร

ท่านผู้อ่านที่ติดตามเรื่องมาถึงจุดนี้แล้วขอให้ท่านใช้วิจารณญาณของท่านเองว่าควรเล่นกอล์ฟหรือไม่ ผมขอให้ท่านทราบว่า "คนที่ไม่เล่นกอล์ฟก็มีชีวิตอยู่อย่างมีความสุขและเจริญรุ่งเรืองได้ แต่ก็อยู่อย่างคนไม่เคยเล่นกอล์ฟ"